

כָּל הַלּוּמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּיָה

יז תשרי

קוֹבֵץ רֵאשׁוֹן
לַחֲדָשׁ תְּשֵׁרִי

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מִשּׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי: "אֵין לוֹ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית גְּנָזִיו אֲלֵא אוֹצֵר שֶׁל יְדֵאֵת שְׁמַיִם שְׂנֹאֵמֵר (שְׁעִיָּה לֵב) יְדֵאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ (בְּרִבּוֹת לֵב), וְבִלִּי לִמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַגִּיעַ לְטַפְתַּת יְדֵאֵת שְׁמַיִם".

פְּסֶק מִשְׁנֵה רַבְנֵי ע"ה:
בְּסִפֶּר הַזְּהָר נִצָּא מֵהֶגְלוֹת בְּרַחֲמִים
"כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם אוֹתֵיזת יוֹחָאי

סֵפֶר זֶהר שׁוֹלְחַן עֶרוֹף שִׁחֲבֹר הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף מַחוּלָק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך צפְרָנְיוֹ וְהַחֲלוּץ מִנְעַלְיוֹ וְהַנּוֹגֵעַ בְּרִגְלוֹ. וְהַחּוֹפֵף רֵאשׁוֹ, וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף הַחֲלוּץ בֵּין תְּפִילָּתוֹ. וְיֵשׁ שָׂנֵעַ בְּמִתָּהוּ. וְיֵשׁ שְׂמֵרָא בְּלִיּוֹ. וְהַמְשַׁמֵּשׁ מִטְּתוֹ. וְהַנּוֹגֵעַ בְּכַנָּתוֹ. וְהַנּוֹגֵעַ בְּגוּפוֹ בְּיָדוֹ. וְיֵשׁ שְׂעֵשֶׂה אַחַת מִכָּל אֵלָיו וְלֹא נִטַל, אִם תִּלְמִיד חָכֵם הוּא תִלְמוּדוֹ מְשֻׁתָּפֵחַ. וְאִם אֵינוֹ תִלְמִיד חָכֵם יוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ.

בג. לא תקנו נטילת ידיים אלא לקריאת שמע ולתפלה, אבל ברכות דשחרית יכול לברך קדם נטילה, אלא אם כן הוא ישן על מטתו ערס, שאז אסור להזכיר את השם עד שינקה אותם.

ספר

ברכת משה

מכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

על הלכות נטילת ידיים, וברכת המזון

פרק א'

מוסר והלכות נטילת ידיים

השכר הגדול לנזהר בנטילת ידיים לסעודה כהלכתה, והעונש הקשה למי שאינו נוטל ידיו לסעודה כהלכה

- א.** מי שאינו נזהר ליטול ידיו כשצריך, ואיך שצריך, יורד מנכסיו וכאלו נכרת מזה העולם לתקופה זו^[1].
- ב.** מי שאינו נוטל ידיו כמו שצריך – סימן רע הוא לו, השי"ת לא ירחיקו לו על כך^[2] ונקרא אפיקורס^[3].
- ג.** בשמים מוציאים אותו מכלל ישראל ולא יזכה לחלק לעולם הבא לאחר מותו^[4].

(זהר שולחן ערוך)

עניין נטילת ידיים אחר יציאה מבית הכסא נתבאר בס"ד בסימן ג'.

שולחן ערוך

יט. המקוץ דם מהכתפים ולא נטל ידיו מפחד שבקעה ימים. המגלה ולא נטל ידיו מפחד ג' ימים. הנוטל צפרניו ולא נטל ידיו מפחד יום אחר, ואינו יודע כמה מפחד.

כ. הרוחץ פניו ולא נגבם יפה, פניו מתבקעות או עולה בהן שחין, ורפואתו לרחץ הרבה במי סלקא.

כא. צריך לזהר בתפלה או באכילה וע"ל סי' קס"ד (וע"ל סי' צ"ב ס"ז) שלא לנע בשוק וירך ובמקומות המכבים באדם, לפי שיש שם מלמולי זעה. (מלמולי זעה פי' זוהמא פגעין שעורים קטנים) וכן שלא להבך בראשו אבל מקומות המגלים בראשו ובפניו ומקום המגלה שבזרועותיו אין להקפיד.

כב. אם אין לו מים יקנה ידיו בצרור או בעפר, או בכל מדי דמנקה, ויברך על נקיות ידים, ויזעיל לתפלה אבל לא להעביר רוח רעה שעליהן.

1. אורח חיים סימן קנ"ח סעיף ט'.
2. תנא דבי אליהו – רוקח – אליהו רבא סימן קנ"ח ס"ק ו'.

3. שולחן הטהור מאת הגאון הקדוש מקאמארנא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל – סימן קנ"ח.
4. ספר הקדוש שבט מוסר פרק ט"ז בשם צוואת רבינו אליעזר הגדול זי"ע.